

Третю, да ймамы вѣтвьши, и капѣлла-та
(глѣбна-та покрышка) и найпаче вѣтвьши ти
да нѣматъ прѣхъ, нито кѣлъ, защо и тыл
поклѣватъ нѣкимънїе-то (неплѣзанїе-то) носѣ-
щаго, и гибѣстность, и съ єдна рѣчъ: подо-
бака наше-то тѣло да є чисто, и наши тѣ-
блекла таکоже: и да несѧ юблѣка вѣрхъ на съ,
нишо гибѣнако на видѣнїе-то, нито да мири-
шатъ дрѣхи ти ны.

Какъ, да стойми, и какъ да сѣдими,
и да ходими.

Когдѣ ходими (барѣмы), илі стойми,
илі сѣдими, подобака да внимѣбами, за да
са юблѣбами красны, да ймами тѣло-то прѣ-
во, и найпаче глака та, бѣзъ да сѧ склонѣба-
мы (набѣжданы), нито назадъ, нито напредъ,
нито на єдна страна, нито на дрѹга.

Когдѣ стоймы да стоймы прѣвы, а най-
паче предъ велики тѣ, подобака да постѣрдѣ-
бами тѣлото вѣрхъ дѣ тѣ нозѣ: а не ток-
мо на єднаата, и да несѧ подпирани до стѣ-
наата, илі на столбъти, на трапезата, илі на
дрѹго нѣшо.

Когдѣ сѣдими, ако са и дрѹги настѣлщи
человѣцы, да не сѧ простѣрамы, да не сѧ ѿ-
блѣгамы: да не сѧ прибрѣзгамы (искѣлчамы),